

til har været Modelen, eller om man lige med et Slag skal gaa over til Folketallet. Der er en anden Bestemmelse i Vædringsforlaget, som Udvalget lægger Vægt paa, men som jeg ikke lægger Vægt paa, det er det, at det skal vedtages af Sogneraadet i to paa hinanden følgende Møder med Fler-tal af samtlige Raadets Medlemmer; det lægger jeg aldeles ingen Vægt paa. Derimod er der en anden Bestemmelse, der er kommen ind i Vædringsforlaget om Sogneraadetsformandens Kvittering, som jeg lægger megen Vægt paa, og den ærede Ordfører mente jo endog saa, at Udgifter, der ere bevilgede paa anden Maade eller bevilges af Amtsraadet, ogsaa skulle afholdes paa den Maade. Der er en Ting, som ikke ret tiltaler mig ved dette Lovforslag, og det er det, at man ikke kommer til at bevilge for hvert enkelt Sogneraad efter dets Behov, men efter konstante Regler; det tiltaler mig ikke videre, og det vil snart vise sig, at hvis dette Lovforslag gennemføres, vil man adskillige Steder komme til at bevilge mere, end der behøves, og andre Steder mindre. Jo mindre Kommunekreisen er, desto bedre vil Lovforslaget flaa til, desto mere tilfredsstillende vil det være; jo større Kommunen er, desto mindre tilfredsstillende vil det være. Der blev anført Eksempler her ved første Behandling af Sagen fra store Kommuner her i Københavns Nærhed, hvor Lovforslaget aldeles ikke vilde kunne flaa til. Jeg holder ikke saa meget af, at man med eet Slag bevilger eller søger at foranledige kommunale Udgifter i temmelig betydeligt Omfang og mange Steder i et Omfang, som hidtil ikke har været krævet og ikke behøves. Man kan jo ikke opgøre noget for hver enkelt Kommune, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der findes her i Landet af Individier i de egentlige Landdistrikter, altsaa Handelspladserne ikke medregnede, 1,450,401, altsaa henimod 1½ Million Mennesker. 15 Dre pr. Individ i Sogneraadskreisen udgøre i alt 217,560 Kr. Det er en Sum, som ganske sikkert vil komme til Udgift, naar man animerer paa den Maade. Jeg kan ikke i dette Øjeblik sige, hvor stor Udgiften nu er til Medhjælp ved Sogneraadene, men jeg tvivler ikke paa, at den vil findes at være langt mindre for Øjeblikket (Bust: Der staar jo indtil 15). Jeg ved meget godt, at det ærede Medlem siger „indtil“, men det ærede Medlem maa virkelig have mig undskyldt. Naar Lovgivningsmagten vedtager dette Lovforslag, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, saa vil der være en naturlig Opbring for Kommunerne til, at de gøre Brug

af det, og jeg antager, der vil blive gjort Brug af det til det yderste (Modsigelse). Saa, det gaar jeg ud fra, og det bør jeg gaa ud fra. Altsaa her er Tale om en ret betydelig Sum; Gennemsnittet af Indbyggerantallet for hver Sogneraadskreds er 1357 Individier, og Gennemsnittet af Medhjælpssummen, beregnet herefter, vil blive 203 Kr. Nu ved jeg meget godt, at medens Gennemsnittet selvfølgelig ikke betyder saare meget, thi der er jo store Kommuner, og der er smaa Kommuner, saa giver det dog et Billede af, hvorledes Forholdet i det hele stiller sig. Altsaa medens jeg erkender, at man maa til at lovgive om dette Emne, at man maa til at gøre det paa Grund af den uensartede Maade, hvorpaa Forholdene for Tiden ere ordnede i de forskellige Amtsraadskreise, at man ikke kan vægre sig ved at lovgive om det, saa er jeg ikke sikker paa, om det Forslag, som Udvalget har stillet, er det ene rette. Jeg siger dette med alt Forbehold. Paa den anden Side indrømmer jeg, at Sagen ikke er saa betydelig, at der er Grund for Ministeren til at sætte sig saa stærkt imod det, jeg skal ikke gøre nogen Modstand derimod, men jeg har mine Betænkkeligheder derved, og jeg har tilladt mig at fremtætte dem. Jeg tror ikke, at de skulle findes ubegrundede, og jeg tror nok at turde gentage, at dette Forhold vistnok trængte til en noget nærmere Undersøgelse, lige som jeg ikke anser det for afgjort, at den Vej, som Udvalget foreslaar, er den rette; det er jo ogsaa meget betydelige Vædringer, det har foreslaet. Jeg antager, at dette maa være tiltrækkeligt til at betegne min Stilling til Vædringsforslagene og Lovforslaget.

Ordføreren (Berntsen): Det glædede mig at høre, at den ærede Indenrigsminister er enig med Udvalget i, at man bør gaa til at lovgive paa dette Omraade, da man ser, hvor højt forskellige Amtsraadene have udført de Bestemmelser, der findes i den nugældende Kommunallov. Derimod gør det mig selvfølgelig ondt, at den ærede Minister ikke synes fuldt ud tilfreds med den Maade, hvorpaa hele Udvalget har været enig om at løse Spørgsmaalet. Men jeg tror, at den ærede Ministers Indvendinger mod Lovforslaget noget bero paa en Misforstaaelse. Det er jo en Misforstaaelse, naar den ærede Indenrigsminister gaar ud fra, at der absolut skal bevilges 15 Dre pr. Individ i hver Kommune (Indenrigsministeren: Det gaar jeg ikke ud fra.) Naar, men naar den ærede Minister ikke gaar ud derfra, ligger der jo ikke saa megen Vægt paa den Anse, som den ærede Minister i den